

Rechtspraak

Rechtbank Gent 21 juni 2001

Nietigverklaring huwelijk – Griekse man en Belgische vrouw – verwijzingsregel - eerder bestaand Grieks huwelijk – bigamie - Griekse wet van 15 april 1982 - putatief huwelijk – tijdstip voor het beoordelen van de putativiteit

Een in Londen aangegaan huwelijk tussen een Griekse man en een Belgische vrouw, waarbij de Griekse echtgenoot op het ogenblik van de huwelijksluiting nog gehuwd was met een Griekse vrouw, moet worden nietigverklaard wegens bigamie. Het voordeel van het putatieve huwelijk wordt toegekend aangezien de echtgenoten, op het ogenblik van de inwerkingtreding van een latere Griekse regularisatiewet, er te goeder trouw van uitgingen dat hun huwelijk retroactief geldig werd verklaard.

Voorzitter : de Heer Roland TACK

Parket : de Heer Nico VAN ACKERE

Advocaten : Mrs. Catherine VAN BRUAENE, Ingrid OPDEBEECK, Marleen HEYMANS

DERDE KAMER - OPENBARE TERECHTZITTING VAN 21 JUNI 2001.

98/1379/A - In de zaak :

1. A., bediende, geboren in Griekenland in 1963, wonende te Pireus (in Griekenland),
en
2. B., bediende, geboren te Griekenland in 1964, wonende te Pireus (in Griekenland),
eisers, (...)

TEGEN :

1. C. handelaarster, wonende te Gent (in België), eerste verweerster, (...)
 2. D, zonder beroep, wonende te Nidri-Lefkas (in Griekenland),
 3. E, studente, wonende te Gent (in België)
 4. F, studente, wonende te Gent (in België)
- tweede, derde en vierde verweersters, (...)

vonnist de rechtbank als volgt:

De partijen werden gehoord in hun middelen en conclusies op de openbare terechtzitting van 14 september en 26 oktober 2000.

De rechtbank nam kennis van het schriftelijk advies van het openbaar ministerie, neergelegd ter terechtzitting van 12 oktober 2000 door Nico Van Ackere, eerste substituut-procureur des Konings, waarna de partijen repliceerden op dit advies.

De rechtbank nam tevens kennis van het mondeling advies van Nico van Ackere, gegeven ter terechtzitting van 26 oktober 2000, waarbij hij zijn standpunt gegeven in zijn schriftelijk advies van 12 oktober 2000 handhaaft.

1. De vorderingen en de tegenvorderingen.

1.1. De hoofdvordering strekt ertoe, in een vonnis, uitvoerbaar te verklaren bij voorraad:

- te zeggen voor recht dat het huwelijk aangegaan op 6 november 1967 te Londen tussen H en C en overgeschreven in de registers van de burgerlijke stand te Oosterzele ongeldig is en derhalve nietig wordt verklaard;
- dienvolgens te zeggen voor recht dat het tussen te komen vonnis dient overgeschreven in de registers van de burgerlijke stand te Oosterzele in de rand van de overgeschreven huwelijksakte, overgeschreven op 30 oktober 1982;
- te zeggen voor recht dat C niet als erfgename van H kan worden beschouwd en de samenstelling van de nalatenschap van wijlen H en haar vereffening zullen gebeuren door de aan te stellen notaris, rekening houdend met de volgende principes :

a. C samen met D, E en F, solidair, zoniet in solidum te veroordelen tot een inbreng in het actief van de nalatenschap van wijlen H van de som van 12.554.000 frank en 3.510.690 frank, te vermeerderen met de gerechtelijke intrest tot op de dag van de algehele betaling,

b. Te zeggen voor recht dat het onroerend goed gelegen te Gent, gekend ten kadaster Stad Gent, 17de afdeling, deelgemeente Oostakker, behoort tot de nalatenschap van wijlen H,

c. Aan de eisers voorbehoud te verlenen voor het vorderen van inbreng van andere goederen of waarden, die naar aanleiding van de inventariswerkzaamheden zouden blijken te behoren tot de nalatenschap van wijlen H,

- te zeggen voor recht, ten aanzien van D, E en F, dat de nalatenschap van wijlen hun vader zal worden vereffend en verdeeld;
- te zeggen voor recht dat daartoe voorafgaandelijk een boedelbeschrijving dient te worden opgemaakt en dat vervolgens zal worden overgegaan tot de verdeling, of indien zulks onmogelijk is, tot verkoop van de roerende en onroerende goederen behorende tot deze nalatenschap;
- notaris Philippe De Keukelaere met standplaats te Eeklo aan te stellen met het oog op het opmaken van deze boedelbeschrijving, het opstellen van de rekeningen, de vereffening en verdeling en de veiling van de goederen behorende tot de nalatenschap,
- een tweede notaris aan te stellen met het oog op de vertegenwoordiging van de verstekmakende of afwezige partijen,
- de verweerders solidair, zoniet in solidum, te veroordelen tot de kosten van dit geding met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding.

1.2. De tegenvordering van C strekt ertoe:

- te zeggen voor recht dat, indien het huwelijk aangegaan tussen haarzelf en wijlen H nietig wordt verklaard, dit huwelijk minstens voor C gevolgen heeft bij toepassing van artikel 201 B.W.;
- notaris François Bouckaert met standplaats te Oosterzele aan stellen als penhouder met het oog op de vereffening en verdeling van de wettelijke huwgemeenschap H-C, daarbij aan C voorbehoud verlenend om bij de vereffening en verdeling van deze nalatenschap de toepassing te vorderen van artikel 1446 B.W., alsmede tot vereffening en verdeling van de nalatenschap van wijlen H, overleden te Gent op 7 februari 1996;
- te zeggen voor recht dat de goederen, die zich in Griekenland bevinden, eveneens behoren tot deze nalatenschap en dat deze nalatenschap dient te worden vereffend en verdeeld overeenkomstig de Belgische erfwet, C daarbij wettige erfgename zijnde voor het vruchtgebruik op de gehele nalatenschap van wijlen H;
- de kosten van het geding ten laste te leggen van de eisers.

1.3. De tegenvordering van de tweede, derde en vierde verweerders strekt ertoe :

- aan D, E en F alle voordelen van artikel 202 B.W. toe te kennen, voor zover het huwelijk tussen hun ouders C en H zou worden nietig verklaard, minstens hen te beschouwen als kinderen van wijlen H, waardoor zij identieke en evenwaardige erfrechtelijke aanspraken kunnen doen gelden als waren zij wettige kinderen van hun vader;

- te zeggen voor recht dat de volledige vereffening-verdeling, inclusief wat betreft de goederen staande en gelegen in Griekenland, wordt beheerst door de Belgische erfwet;
- notaris François Bouckaert met standplaats te Oosterzele aan te stellen als penhouder met het oog op de vereffening en verdeling van de wettelijke huwgemeenschap H-C, daarbij aan C voorbehoud verlenend om bij de vereffening en verdeling van deze nalatenschap de toepassing te vorderen van artikel 1446 B.W., alsmede tot vereffening en verdeling van de nalatenschap van wijlen H, overleden te Gent op 7 februari 1996;
- de kosten van het geding ten laste te leggen van de massa van de nalatenschap.

1.4. De verweerders vorderen de afwijzing van de hoofdvordering, terwijl de eisers de afwijzing van de tegenvorderingen nastreven.

2. Relevante feiten en voorgaanden.

2.1. C, geboren in 1949, leerde H kennen enkele dagen voor zij 18 jaar oud werd, hetzij op 10 februari 1967.

2.2. Wijlen H bezat op dat moment enkel de Griekse nationaliteit. Hij was geboren in L. (Griekenland) op 8 maart 1931 en was kapitein ter lange omvaart.

2.3. Ondanks de jeugdige leeftijd van C en het grote leeftijdsverschil tussen haar en H, doch mede (vermoedelijk) door het feit dat zij zeer vlug zwanger was, treden zij op 6 november 1967 reeds te Londen (district Kensington) in het huwelijk. Dit huwelijk werd overgeschreven in de registers van de burgerlijke stand te Oosterzele op 30 oktober 1982.

2.4. In mei 1969 starten de beide echtgenoten een zelfstandige zaak met het doel de bevoorrading van zee- en binnenschepen. Deze activiteiten starten - niet in vennootschapsverband - onder de naam (inschrijving in het handelsregister) van C, om in een volgende fase - vermoedelijk om fiscale redenen - over te gaan op naam van H. Na de dood van deze laatste heeft C die activiteiten verder gezet.

2.5. Uit dit huwelijk werden drie kinderen (tweede, derde en vierde verweerders) geboren, met name :

* E te Gent in 1974;

* F te Gent in 1976;

* D te Gent in 1968.

2.6. Voordien, meer bepaald op 15 april 1961, was H echter reeds voor een eerste keer in het huwelijk getreden te Pireus (Griekenland) met Z.

2.7. Dit huwelijk was nog niet ontbonden ten tijde van het afsluiten van zijn tweede huwelijk. Op 6 juli 1981 werd dit huwelijk kerkelijk ontbonden.

2.8. Uit dit huwelijk werden twee kinderen (de eisers) geboren, met name:

* A. te P. (Griekenland) in 1963;

* B te P. (Griekenland) in 1964.

2.9. Na een tien jaar lange, aanslepende ziekte is H overleden te Gent op 7 februari 1996.

2.10. Het civiel huwelijk was in Griekenland voor 1979 onbestaande. Enkel het kerkelijk huwelijk, volgens de Grieks-orthodoxe riten, was toegestaan. Een echtscheiding was in die tijd slechts op zeer beperkte en zeer strikt limitatief opgesomde redenen mogelijk.

2.11. Nadat de Griekse wetgever, naast de invoering van het civiel huwelijk, de echtscheiding in het burgerlijk recht voorzag zijn de echtgenoten H en Z uit de echt gescheiden op 6 juli 1981.

2.12. Waar er blijkbaar ingevolge voornoemd wettelijk systeem in Griekenland veel mensen (mannen) zich in dezelfde situatie bevonden als H stelde zich blijkbaar voor de wetgever de vraag of de in bigamie afgesloten (tweede) huwelijken van de Griekse onderdanen in het buitenland aangegaan geldig bleven, dan wel nietig dienden beschouwd en opnieuw dienden te worden aangegaan. Ook hierop bezorgde de Griekse overheid een wettelijk antwoord. Bij wet 1250/1982 van 15 april 1982, in werking getreden op 19 juni 1982, besliste het Grieks parlement dat deze huwelijken geldig worden geacht, met terugwerkende kracht tot op de dag van het afsluiten ervan wanneer één van de partijen van Griekse nationaliteit was en wanneer aan de vormvereisten werd voldaan van het afsluiten van een huwelijk in het land waar deze huwelijken werden afgesloten. Krachtens artikel 7 van deze wet worden de huwelijken in het buitenland voltrokken voor de bekendmaking van de wet, ondanks de huwelijksbeletsels, met terugwerkende kracht geldig beschouwd tot de dag van het afsluiten van het (tweede) huwelijk op voorwaarde dat er geen in kracht van gewijsde gegane (gerechtelijke) beslissing bestond, die het (tweede) huwelijk nietig verklaarde. Terloops weze zelfs aangestipt dat dezelfde wet voorziet dat de hangende procedures met het oog de nietigverklaring van het tweede huwelijk worden uitgedoofd.

2.13. H verkreeg op 30 augustus 1977 de Belgische nationaliteit door naturalisatie.

2.14. H heeft de drie kinderen gesproken uit zijn tweede huwelijk met C erkend op het Grieks consulaat in Antwerpen, met name D op 17 juni 1972, E op 18 juni 1974 en F op 23 december 1976.

2.15. H heeft tevens een testament opgemaakt met het oog op zijn erfopvolging wat de onroerende goederen, gelegen in Griekenland betreft.

3. De standpunten van de partijen.

3.1. De eisende partijen stellen dat de bigamie ten tijde van het afsluiten van het huwelijk tussen H en C bewezen is, wat een grond tot ontbinding uitmaakt van laatstgenoemd huwelijk.

3.2. Bovendien zijn de eisers van oordeel dat aan C evenmin het voordeel van het putatief huwelijk kan worden toegekend, gezien het vaststaat dat zij op het ogenblik van het aangaan van haar huwelijk met H zeer goed wist dat het eerste huwelijk van laatstgenoemde nog niet was ontbonden.

3.3. Zich hierop steunende zijn de eisers de mening toegedaan dat bij gebrek aan testamentaire beschikking dienaangaande, C niet als erfgename van H kan in aanmerking komen.

3.4. Verder vorderen de eisende partijen dat C de gelden, die werden afgehaald van de bankrekening bij Suisse-First Boston en van de bankrekening bij Amro-bank in Nederland, zou terug inbrengen in de nalatenschap van wijlen H.

3.5. Vervolgens zijn de eisers van oordeel dat de woning, gelegen te Gent, de exclusieve eigendom was van H, zodat ook deze eigendom integraal deel zou uitmaken van de nalatenschap van laatstgenoemde.

3.6. De eisende partijen verzetten zich verder tegen de aanstelling van notaris François Bouckaert als penhoudende notaris, gezien naar hun oordeel en overeenkomstig de traditie, de notaris, die de partij(en) met het grootste aandeel in de nalatenschap vertegenwoordigt, als penhoudende notaris dient aangesteld.

3.7. Met betrekking tot het toepasselijk recht in acht te nemen bij het vereffenen en verdelen van de nalatenschap van wijlen H zijn de eisende partijen van oordeel dat overeenkomstig de regels van het Belgisch I.P.R. en o.a. artikel 31 van het Grieks B.W. de Griekse wetgeving van toepassing is op de onroerende goederen in Griekenland gelegen.

3.8. Bij toepassing van de Griekse wetgeving op dit onderdeel van de erfenis, dient, volgens de eisende partijen, het holografisch testament, door H omtrent de goederen aanwezig in Griekenland opgemaakt, volledige uitwerking te kennen.

3.9. C van haar kant stelt in eerste conclusies, ter griffie neergelegd op 26 augustus 1998, dat zij niet kan ontkennen dat voor de beoordeling van de grondvoorwaarden van haar huwelijk met H volgens het Belgisch I.P.R. toepassing moet worden gemaakt van de Belgische wet. Tot deze grondvoorwaarden behoort artikel 147 B.W., zodat zij ervan uitgaat dat haar huwelijk volgens Belgisch recht (waarschijnlijk) nietig kan worden verklaard.

3.10. In dezelfde conclusie stelt zij dat zij zich ingevolge de goede trouw in haren hoofde kan beroepen op het bestaan van een putatief huwelijk. Zij poneert hierbij dat zij op het ogenblik van het aangaan van haar huwelijk

met H er volkomen van overtuigd was dat dit huwelijk geldig werd aangegaan.

3.11. Vermogensrechtelijk houdt dit in dat zij, bij ontstentenis van een huwelijkscontract, vanaf 6 november 1967 gehuwd is geweest onder het (Belgisch) wettelijk huwelijksvermogensstelsel en als weduwe tevens erfgerechtigde is in de nalatenschap van wijlen H.

3.12. Zij vordert dat het vereffenen en verdelen van de huwgemeenschap en de nalatenschap zou geschieden naar Belgisch recht. Volgens haar wordt de gehele nalatenschap beheerst door het Belgisch recht omdat H op het ogenblik van zijn overlijden de Belgische nationaliteit bezat.

3.13. De kinderen, gesproten uit het huwelijk H-C, sluiten zich aan bij de stelling van C met betrekking tot het bestaan van een putatief huwelijk en wijzen er in ondergeschikte orde op de inhoud van artikel 202 B.W. en op het feit dat de afstamming aan vaderszijde vast staat.

3.14. Dezelfde partijen wijzen erop dat ten aanzien van hen geen inbreng van bepaalde sommen in de nalatenschap van hun vader kan worden gevorderd, nu zij deze sommen nooit in hun bezit hebben gehad. Daarnaast zijn zij tevens de mening toegedaan dat het vereffenen en verdelen van de nalatenschap naar Belgisch recht dient te geschieden.

3.15. In de conclusie, neergelegd ter griffie op 25 augustus 1999, herhalen de kinderen/H-C de stelling zoals hiervoor uiteengezet en voegen eraan toe dat het testament door de decujus opgesteld ook voorziet in de verdeling van de gelden over de kinderen uit beide relaties.

3.16. In haar conclusie, ter griffie neergelegd op 31 maart 2000, verwijst C naar het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg van Athene (Griekenland) waaruit zij meent te kunnen afleiden dat in Griekenland het huwelijk tussen H en C als geldig en wettig wordt erkend.

3.17. In hun repliek op laatstgenoemde conclusies vestigen de eisende partijen er de aandacht op dat het voornoemd vonnis van de rechtbank van eerste aanleg van Athene de vordering tot nietigverklaring van het huwelijk uitgaande van de oudste dochter van H als ongegrond wordt afgewezen omdat deze vordering door de rechtbank op grond van artikel 281 van het Grieks burgerlijk wetboek als misbruik wordt bestempeld, met name de grenzen van de gebruikelijke ethiek overschreden heeft. De eisende partijen leiden hieruit af dat de Griekse rechtbank, in tegenstelling met wat C voorhoudt, geen uitspraak doet over de essentie van de zaak, met name de mogelijke nietigverklaring van het huwelijk H-C naar Grieks recht, doch zich beperkt tot de beoordeling van de ethische opportuniteit van de vordering van de oudste dochter.

3.18. In zijn advies van 12 oktober 2000 stelt Nico Van Ackere, eerste substituut-procureur des Konings, dat de vordering tot nietigverklaring tijdig werd ingesteld en gegrond voorkomt. Volgens het openbaar ministerie kan

terzake in hoofde van C evenmin het voordeel van het putatief huwelijk worden ingeroepen, gezien het naar zijn oordeel vast staat dat laatstgenoemde bij het aangaan van het huwelijk het bestaan van de goede trouw dient aan te tonen, waarin zij faalt. De vordering van de kinderen om te genieten van de voordelen van het putatief huwelijk wat hen betreft is volgens het standpunt van het openbaar ministerie gegrond, nu het volstaat dat het huwelijk nietig wordt verklaard en de afstamming langs vaderszijde vast staat.

3.19. In haar repliek op dit advies van het openbaar ministerie stelt C - dit voor het eerst in deze procedure (!) - dat naar haar oordeel het afgesloten huwelijk tussen haarzelf en H wel degelijk geldig is. Haar standpunt dienaangaande is dat bij de beoordeling of aan de grondvoorwaarden monogamie is voldaan op het ogenblik van de huwelijksluiting voor elk van de echtgenoten de eigen nationale wet dient te worden toegepast. De eisende partij stelt dat ingevolge de Griekse wetgeving H op het ogenblik van het afsluiten van het huwelijk tussen hem en C, thans met terugwerkende kracht dient te worden vastgesteld dat hij ingevolge de Griekse wet van 1982 'retroactief' monogaam was. Zelf van haar kant was op het ogenblik van het afsluiten van dit huwelijk ongehuwd en derhalve eveneens monogaam, zodat volgens haar niets de geldigheid van haar huwelijk met H in de weg staat.

3.20. Hierop repliceren de eisers dat deze (nieuwe) stelling van C in strijd is met artikel 3 § 3 B.W..

4. Bespreking en beoordeling.

4.1. Omtrent de nietigheid van het huwelijk H-C.

4.1.1. Als eerste onderdeel van de beoordeling dient nagegaan of het huwelijk tussen H en C, afgesloten op 6 november 1967 in Kensington (Groot-Brittannië) al dan niet geldig is.

4.1.2. Vast staat dat op het ogenblik van het aangaan van dit huwelijk H nog in de echt was verbonden met Z, met wie hij naar Grieks recht (kerkelijk en zodoende ook wettelijk) in het huwelijk was getreden op 15 april 1961 in Pireus (Griekenland) en dat dit huwelijk voor het aangaan van het tweede huwelijk niet rechtsgeldig was ontbonden.

4.1.3. Op het ogenblik van het afsluiten van diens tweede huwelijk - tijdstip waarop de rechtsgeldigheid van dit huwelijk dient te worden beoordeeld - was bigamie niet toegelaten, noch in België en zeker niet in Griekenland waar het huwelijksregime op dat moment veel strenger was dan naar Belgisch recht (verplicht kerkelijk huwelijk dat geldt als burgerrechtelijk huwelijk, zeer beperkt (canonieke) echtscheidingsregels).

4.1.4. Het weze benadrukt dat bij de beoordeling van de geldigheid van een huwelijk ieder van de beide echtgenoten dient te voldoen aan de grondvereisten zoals voorgeschreven door hun nationale wet.

4.1.5. Komt daarbij dat beide huwelijkspartners onbetwistbaar op de hoogte waren van het feit dat één van de grondvereisten voor het aangaan van een geldig huwelijk naar beide rechtssystemen was geschonden. Het staat immers vast - het volstaat dienaangaande te verwijzen naar de inhoud van de eigenhandig geschreven brieven van C waarin zij het expliciet heeft over het bestaan van een eerste huwelijk en de mogelijke reactie van de eerste echtgenote van H op het tussen hen voorgenomen huwelijk - dat C, zowel als H, degelijk op de hoogte waren vóór het aangaan van het huwelijk over het bestaan van het eerste huwelijk en derhalve er zich terdege van bewust waren dat dit tweede huwelijk zou worden en werd afgesloten mits miskennis van een essentiële grondvereiste tot het aangaan van dit huwelijk.

4.1.6. Dat C van het bestaan van een eerste huwelijk pas zou zijn op de hoogte gebracht door H nadat zij zwanger was, doet hieraan geen afbreuk. Zelfs deze situatie belette haar niet om aan het aangaan van het huwelijk met de vader van haar kind te verzaken.

4.1.7. Dat nadien door een wijziging van de Griekse wetgeving een juridische constructie werd opgebouwd om aan deze onwettige toestand te verhelpen, waarbij het ongeldig afgesloten huwelijk werd geregulariseerd post factum en met terugwerkende kracht kan daaraan evenmin afbreuk doen. In die zin kan niet worden ingegaan op de redenering van C, waarbij zij in haar repliek op het advies van het openbaar ministerie, de stelling verdedigt dat bij de beoordeling van de geldigheid van het huwelijk H-C op distributieve wijze zou dienen te werk gegaan worden, waarbij de grondvereisten bij de aanstaande echtgenoten afzonderlijk en overeenkomstig hun eigen personeel statuut dient te worden gekeken, daarbij daarenboven rekening houdend in hoofde van H met de retroactieve werking van een Griekse wet, die op het ogenblik van het afsluiten van het huwelijk niet bestond.

4.1.8. Dit vindt bovendien steun in het feit dat de Griekse wetgever, na het afsluiten van het huwelijk, waaromtrent de geldigheid thans wordt beoordeeld, een wet ter regularisatie stemde, wat op zich reeds aanduidt dat op het ogenblik van het afsluiten van dit huwelijk noodzakelijkerwijze dient te worden beslist tot haar ongeldigheid.

4.1.9. Dat de vordering van de oudste dochter van H tot nietigverklaring van het huwelijk van haar vader met C door de rechtbank van eerste aanleg te Athene werd afgewezen, duidt daarom niet noodzakelijk in een andere richting, rekening houdend met het feit dat de afwijzing van haar vordering was gebaseerd op het feit dat de uitoefening van het recht overeenkomstig artikel 281 van het Grieks burgerlijk wetboek werd beschouwd als een misbruik, zijnde de overschrijding van de grenzen door de gebruikelijke ethiek opgelegd en de gemeenschappelijke en economische doelstellingen

van dit recht. Dit impliceert dat de eigenlijke grond tot nietigheid door deze rechtbank niet werd onderzocht, laat staan dat er werd over geoordeeld.

4.1.10. Thans dient nog te worden nagegaan of bij de beoordeling van onderhavig geschil door de Belgische rechter kan en mag worden rekening gehouden met de Griekse wet 1250/1982 van 15 april 1982, waarbij het huwelijk tussen H en C, afgesloten op 6 november 1967 in Groot-Brittannië, geldig wordt geacht, met terugwerkende kracht tot op de dag van het afsluiten van dit huwelijk onder de enkele voorwaarde dat dit (tweede) huwelijk voordien niet (definitief) nietig werd verklaard, hetgeen in casu niet het geval was.

4.1.11. De rechtbank is van oordeel dat met de geciteerde Griekse wetgeving geen rekening kan worden gehouden, gezien bij de beoordeling van de geldigheid van het huwelijk afgesloten tussen H en C op distributieve wijze dient te worden te werk gegaan en dat de Belgische rechter zich bovendien dwingend dient te houden aan een beoordeling op het ogenblik van het afsluiten van het huwelijk. Zelfs indien nog zou kunnen aangenomen worden dat aldus naar Grieks recht H (met terugwerkende kracht) gerechtigd was dit tweede huwelijk aan te gaan, was dit niet het geval voor C op het ogenblik zij dit huwelijk daadwerkelijk aanging op 6 november 1967.

4.1.12. De retroactiviteit van de Griekse wet is niet van toepassing op C, die, gezien het haar personeel statuut betreft, dient beoordeeld naar Belgisch recht.

4.1.13. Er dient te worden besloten tot de nietigheid van het huwelijk aangegaan door C en H op 6 november 1967.

4.2. Omtrent het bestaan van een putatief huwelijk in hoofde van C.

4.2.1. Omtrent het al dan niet bestaan van een putatief huwelijk, dient voorafgaandelijk beslist omtrent de nietigheid van dit huwelijk, wat in casu is geschied sub 4.1.

4.2.2. Waar er bij de beoordeling omtrent de nietigheid van het huwelijk reeds duidelijk werd gesteld dat beide echtgenoten terdege op de hoogte waren van de schending van één van de grondvereisten tot het aangaan van het huwelijk kan dit hier enkel worden herhaald.

4.2.3. M.a.w. hier kan op dat moment van de beoordeling niet worden beslist dat C. ter goeder trouw was, wat essentieel is om haar het voordeel van het putatief huwelijk toe te kennen.

4.2.4. Naar het oordeel van de rechtbank mag de redenering dienaangaande hierbij niet ophouden, zoals de eisende partijen ten onrechte in conclusies volhouden

4.2.5. Immers in deze zaak kan toch niet worden voorbijgegaan aan de ingreep van de Griekse wetgever met de wet 1250/1982. Deze regularisatiewet voorziet (naar Grieks recht) dat alle ongeldig afgesloten (tweede) huwelijken, waaromtrent niet op definitieve wijze tot nietigheid wordt beslist, met terugwerkende kracht tot op de datum van het afsluiten van deze huwelijken, geldig worden verklaard zonder de verplichting het huwelijk opnieuw aan te gaan.

4.2.6. Zowel C als H waren op de hoogte van deze Griekse wetswijziging en haar terugwerkende kracht. Dit moge blijken uit het feit dat zij het in Groot-Brittannië afgesloten huwelijk na deze wetswijziging lieten overschrijven in de registers van de burgerlijke stand, zowel in Griekenland als in België (te Oosterzele op 30 oktober 1982).

4.2.7. Daar komt boven op dat het huwelijk tussen H en Z werd ontbonden op 6 juli 1981, zijnde vóór het in werking treden van de regulariserende Griekse wetgeving.

4.2.8. Uit dit alles volgt vooreerst dat vanaf de inwerkingtreding van de Griekse wet van 1982 er voor C en H geen enkel huwelijksbeletsel meer bestond en zij volkomen geldig, zo naar Belgisch als naar Grieks recht, konden huwen.

4.2.9. Dat dit niet geschiedde, ondanks het feit dat de beide echtgenoten in België een zeer harmonisch en hecht gemeenschapsleven hadden uitgebouwd, kan alleen zijn oorsprong vinden in het feit dat zij op de Griekse wetgever vertrouwden, waar deze laatste stelde dat zij geen nieuw huwelijk dienden aan te gaan en dat hun (ongeldig) afgesloten huwelijk vanaf de datum van de Griekse regulariserende wet wel degelijk geldig was.

4.2.10. Zo ziet de rechtbank zich geconfronteerd met de volgende situatie :

- de partijen sloten een ongeldig huwelijk af;
- op het ogenblik van het afsluiten van dit huwelijk waren beide partijen terdege op de hoogte van het feit dat zij een ongeldig huwelijk afsloten en dat H zich schuldig maakte aan bigamie ;
- de Griekse wetgever neemt in het belang van een deel van zijn bevolking zijn toevlucht tot het regulariseren van de onwettige toestand, waarin zich naar alle waarschijnlijkheid - waarom immers anders deze bizarre wetgevende constructie - nog zeer veel andere landgenoten buiten H bevonden ;
- de Griekse wetgever gaat zelfs zover te stellen als wet dat het vroeger afgesloten ongeldig huwelijk niet opnieuw dient te worden aangegaan en dat dit huwelijk met terugwerkende kracht wettelijke gelding krijgt;
- C, zowel als H, waren, zo blijkt uit de feitelijkheden, ervan overtuigd dat door deze Griekse wetswijziging hun ongeldig aangegaan huwelijk thans geldig was.

4.2.11. De rechtbank is dan ook van oordeel dat ter zake kan worden afgeweken van de unanieme en traditionele stellingname dat de goede trouw (in hoofde van C) dient beoordeeld op het ogenblik van het aangaan van het huwelijk op 6 november 1967.

4.2.12. Door de tussenkomst van de Griekse wetgever, werd er een nieuw juridisch kader gecreëerd, waaruit C (ten onrechte) afleidde dat zij geen nieuw huwelijk met H diende aan te gaan. Zij dwaalde hierbij in rechte, doch zulks betekent allerm minst dat zij alsdan niet ter goeder trouw was. Integendeel, het bewijst juist haar goede trouw, gezien zij anderzijds de feitelijke toestand van een duurzaam samenleven met H, volkomen legaal, zo naar Grieks als naar Belgisch recht, kon regulariseren door een opeenvolgend huwelijk met hem af te sluiten.

4.2.13. Geconfronteerd zijnde dat de partijen een naar de vormvereisten geldig huwelijk hebben afgesloten en dat minstens C, na tussenkomst van de Griekse wetgever, te goeder trouw in de vaste overtuiging verkeerde sindsdien geldig in het huwelijk te zijn verbonden, kan worden geconcludeerd tot goeder trouw in haren hoofde en het bestaan van een putatief huwelijk.

4.3. Omtrent de vermogensrechtelijke gevolgen.

4.3.1. Bij ontstentenis van een huwelijksovereenkomst was C gehuwd onder het wettelijk huwelijksgoederenstelsel.

4.3.2. C werd door het overlijden op 7 februari 1996 als weduwe erfgerechtigd in de nalatenschap van H. Indien immers één van de echtgenoten te goeder trouw is, is deze erfgerechtigd in de nalatenschap van zijn partner indien deze sterft voor de nietigverklaring.

4.3.3. Thans dient zowel de huwgemeenschap als de nalatenschap te worden vereffend en verdeeld.

4.3.4. Daartoe dient een notaris te worden aangewezen. C vordert de aanstelling van notaris François Bouckaert met standplaats te Oosterzele.

4.3.5. De eisende partijen verzetten zich hiertegen om reden dat deze notaris reeds is opgetreden als de raadsman van C en haar kinderen.

4.3.6. Teneinde alle objectiviteit te garanderen komt het passend voor een andere, voor partijen onbekende, notaris aan te stellen.

4.3.7. Een tweede notaris dient aangesteld met het oog op de vertegenwoordiging van de afwezige of verstekmakende partij.

4.3.8. Er bestaat op dit ogenblik geen enkele reden om te bevelen dat welkdanige goederen en/of gelden dienen te worden ingebracht in de nalatenschap van wijlen H.

4.4. Aan C wordt akte verleend van haar voorbehoud bij de vereffening-verdeling voor zoveel als nodig toepassing te vorderen van artikel 1446 B.W.

4.5. Nu de nalatenschap langs vaderszijde vast staat beroepen de kinderen H-C zich terecht op de toepassing van artikel 745 B.W.

OP DEZE GRONDEN,

DE RECHTBANK, rechtdoende op tegenspraak,

met inachtneming van de artikelen 2, 30, 34, 35, 36, 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken en het voornoemd schriftelijk advies van het openbaar ministerie,

Verklaart de vordering toelaatbaar en in de hiernabepaalde mate gegrond.

Verklaart nietig het huwelijk voltrokken te Londen (Groot-Brittannië) op 6 november 1967 tussen H, geboren te Lefkas (Griekenland) op 8 maart 1937, en C, geboren te Gent op 23 februari 1949.

Verstaat dat verder zal gehandeld worden overeenkomstig artikel 1385 van het Gerechtelijk Wetboek.

Zegt voor recht dat het bestaan van een putatief huwelijk tussen H en C in hoofde van laatstgenoemde wordt aangenomen.

Zegt dienvolgens voor recht dat C wettige erfgename is op het vruchtgebruik van de gehele nalatenschap van wijlen H.

Beveelt dat zal worden overgegaan tot de verrichtingen van inventaris, vereffening en verdeling van het Belgisch wettelijk huwelijksvermogensstelsel dat heeft bestaan tussen de echtgenoten H en C en van de gehele nalatenschap van wijlen H, overleden te Gent op [7 februari 1996] en laatst wonende te Gent.

Zegt voor recht dat tot de vereffening en verdeling van de nalatenschap van H eveneens behoren de goederen, die zich in Griekenland bevinden en dat deze gehele nalatenschap zal worden vereffend en verdeeld overeenkomstig het Belgische erfrecht.

Stelt aan als notaris Mr. Fabienne Fevery met standplaats te Gent met het oog op het opstellen van een voorafgaandelijke boedelbeschrijving, het vereffenen en verdelen van hiervoor beschreven huwgemeenschap en nalatenschap en de daarmee gepaard gaande eventuele veiling van de onroerende en roerende goederen ertoe behorende.

Stelt aan notaris Mr. Pascal Vandemeulebroecke met standplaats te Sint-Martens-Latem met als opdracht de niet-verschijnende of weigerende partij te vertegenwoordigen en in haar plaats de akten en processen-verbaal te ondertekenen, toewijzingen en andere schuldvorderingen te innen, kwijting te verlenen met of zonder indeplaatsstelling, opheffing te verlenen van inschrijvingen en/of overschrijvingen of elk verzet indien daartoe grond bestaat.

Zegt dat de kosten van het geding ten laste worden gelegd van de massa van de nalatenschap.

Begroot deze kosten tot op heden:

aan de zijde van de eisende partijen:

* kosten van dagvaarding en rolstelling: 15.080 frank;

* rechtsplegingsvergoeding: 12.900 frank;

- aan de zijde van de eerste verweerster:

* rechtsplegingsvergoeding: 12.900 frank;

- aan de zijde van de tweede, derde en vierde verweerders:

* rechtsplegingsvergoeding: 12.900 frank.

Aldus, in tegenwoordigheid van Nico Van Ackere, eerste substituut-procureur des Konings, behandeld en uitgesproken in openbare terechtzitting door de derde burgerlijke kamer van de rechtbank van eerste aanleg te Gent op EENENTWINTIG JUNI TWEEDUIZEND EN EEN.

Heeft de zaak volledig behandeld en erover geoordeeld: Roland Tack, ondervoorzitter, alleensprekend rechter, bijgestaan door griffier Rudy Devos.

